

uu^y
A G O S T - S E T E M B R E 1 9 3 3

LA FALÇ

B U T L L E T Í M E N S U A L

Companyia General d'Essències i Drogues, S. A.

*Essències,
Drogues,
Papèrs*

i tota mena de productes propis per a la indústria de dolços, caramels, xocolates, bombons, gasoses i altres relacionades amb les indústries derivades del sucre.

Productes "SANDÉ"

Oficines: Corts Catalanes, 530
Magatzem: Villarroel, núm. 104
B A R C E L O N A

Hotel Lloret

RESTAURANT

Rambla Canaletes, 5 - Telèfon 11515

(Plaça Catalunya)

B A R C E L O N A

Apats a 4'50 i 6 ptes.

Saló per a Banquets

Confortables Habitacions amb aigua corrent,
Telèfons, Calefacció, Banys, etc.

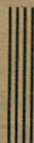
Garatge ~ Pensió des de 12'50 ptes.

ADVOCAT

JOAN REGUART I MASSÓ

CARRER DEL BONSUCCÉS, núm. 10, 1.ª, 1.ª

BARCELONA

TOTA MENA D'ASSUMPTES JUDICIALS I ADMINISTRATIUS

Consulta especial de 3 a 6 per als socis de "La Falç"

JOIES, RELLOTGES

i

OBJECTES PER A REGAL

— DE —

F. DEMESTRE

Avinyó, 28 bis, davant el Borsí

***Construcció, reforma i reparació de tota mena
de joies i rellotges***

Descomptes als socis de LA FALÇ

Gèneres de Punt de totes classes

ANTONI
CARBONELL

Ronda de Sant Pau, 4
Telèfon 11864

ESPECIALITAT EN SUE
TERS, PULLOVERS I TRA-
JOS DE BANY :: :: ::

Dipòsit de les acreditades
marques:

MITJONS MOLFORT'S
MITGES TRÉBOL
FRANEL LA HISPANIA

Vendes al major i a la
menuda

TALLER MECÀNIC FUSTERIA

Pere Quintana

Construcció d'Obres,
Botigues, Façanes
i tot lo referent al
mateix ram :: :: ::

GIRONA, núm. 153 — TELÈFON 70223

BUTLLETÍ DE LA FALÇ

Núm. 8

AGOST - SETEMBRE de 1933

Rambla de les Flors, 30 - BARCELONA - Telèfon 25449

*L*A premsa barcelonina s'ha ocupat, durant uns dies, del document que la Comissió Permanent de LA FALÇ ha adreçat al nou Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Proseguint l'actuació manifestada en el número anterior del BUTLLETÍ, hem fet valer en nom dels socis la nostra condició de militants actius. No podem restar indiferents a la persistent desvinculació dels elements que componen el partit, especialment, dels elements directius amb la massa d'electors.

Davant la crisi de depressió que s'ha evidenciat en els nostres rengles, mancats fa temps de la sensació d'una obra de govern en marxa i de la nova estructuració civil que ha de capgirar tota una llarga sèrie d'interessos creats, afins a uns mètodes i un règim secularment enemics dels sentiments íntims del nostre poble, hem assenyalat uns punts que concreten les nostres impressions i els nostres anhels, les falles del Partit i les possibilitats de reacció que, encara, s'ofereixen als elements directors d'Esquerra Republicana.

Ens complaem a manifestar que la nostra actitud davant els organismes dirigents ha estat meditada, serena, i recolzada amb el sentir, reiteradament expressat, dels socis de LA FALÇ que ja s'ha produït en els llocs oportuns en diverses ocasions, i que en aquests moments s'ha significat també amb tota discreció i amb la ferma voluntat de respondre dels nostres actes.

Esperem que la nostra veu serà escoltada i que serà atesa, i que la resposta del Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya sabrà correspondre dignament a les exigències d'aquesta hora fecunda per a l'esdevenidor de la nostra terra.

AL DIRECTORI GENERAL D'ESQUERRA REPUBLICANA

La Comissió Permanent de LA FALÇ, creient interpretar no solament el sentir dels seus associats, sinó, també, fent-se ressó del malestar que es manifesta entre els que segueixen l'actuació del Partit que ha de governar el nostre poble, ha acordat adreçar-se a la seva més alta autoritat, expo-

sant-li els motius que, al seu entendre, obliguen a una rectificació dels procediments seguits fins avui i per assenyalar-li la necessitat d'adoptar remeis radicals que corregeixin les reconegudes falles d'una actuació desafortunada.

Fa temps que teníem el propòsit de fer aquest pas, però la imminent convocatòria d'una consulta al cos electoral, la celebració del Congrés del Partit, el nomenament de nous membres per a formar el Directori Central, les veus d'un canvi de política en el Govern d'Espanya, etc., cohibien els nostres impulsos i, tement fer el joc dels nostres adversaris polítics, desistíem de provocar el que avui creiem inajornable, no volent, per omissió, ésser titllats de complicitat davant la precipitació dels aconteixements.

No vulgueu veure en la nostra actitud cap acte d'indisciplina, censura, ni imposició; veieu-hi solament l'afany meditat en forma de consell, en visites a afegir una cosa que entre tots hem deixat esquarterar, malauradament per diversos cantons.

Ens trobem avui que el desengany en els desigs acomplerts, i no cal dir de quina manera en els incomplerts, va en augment. No parlem per boca dels derrotistes per sistema que, influenciats per l'ambient fomentat pels nostres enemics, adopten l'actitud de censurar fins i tot les coses bones que ha realitzat el nostre Partit. Parlem en nom dels més afectes a nosaltres que comencen a perdre les esperances d'arribar a bon terme i que amb el seu atutiment fomenten la decepció en els nostres rengles.

Companys íntims nostres, que avui es troben emplaçats dins aquest superior organisme directiu, sincerament, si volen fer-ho, han de subscriure el que diem.

Tots els nostres Centres, els de Barcelona especialment, no són pas avui, ni de bon tros, aquells fogars d'entusiasme que ens havien arborat i no pas en la percaça de somnis precisament.

Avui, el simpatitzant amb nosaltres passa una crisi de depressió moral imponent, es troba, gràficament parlant, al bell mig d'un camí ple d'entortiments i per tant cal facilitar-li l'assoliment de la fita que iniciï el rebrotament d'aquell moment emocional que tots veiem llunyà, però que encara veiem possible de revifar altra vegada.

Ens trobem als inicis de la reconstrucció del nostre poble i no podem pas perdre el temps retreient-li constantment fets certament molt emotius, però avui ja desplaçats del tot.

Es cert, i ho reconeix tothom, que el nostre Partit ha portat a cap la proclamació a Catalunya de la República. També ho és el fet d'haver obtingut el reconeixement de la nostra personalitat nacional. Però no s'acaba aquí la nostra tasca; ni la República ha satisfet plenament els nostres anhels ni l'Estatut omplena les nostres ànsies nacionals.

I ens cal confessar que no hem sabut mostrar al poble ni una cosa ni

l'altra; no hem sabut fer altra cosa que emprar el sofisme de donar temps al temps.

En cap moment hem donat la sensació que la nostra minoria a les Corts d'Espanya pogués canviar radicalment la política seguida; tampoc en els moments de formació de nous governs hem fet prevaler la força del nostres representants, ni hem cedit la seva col·laboració. Per l'obra realitzada a Catalunya ningú no endevinarà que l'Estatut sigui migrat, ans al contrari hem demostrat que el que tenim ens ve gran.

En tota ocasió, amb el pretext que calia consolidar la República, hem sacrificat punts importants del nostre ideari i hem negligit els interessos de Catalunya, sense tenir en compte que la millor consolidació del règim republicà era la realització d'una política de prestigi a Catalunya, donant satisfacció als que hem estat idealistes tota la vida i als que, adonant-se que el catalanisme que propugnàvem no era aquella cosa reaccionària que se'ls havia fet veure, havien vingut a engruixir, completament convençuts, les nostres fileres d'adeptes.

Per altra banda, hem hagut de sentir el dolor profund de constatar que les detestables normes de la vella política, amb els seus mesquins personalismes i la intromissió al nostre Partit d'elements que avantposen els avantatges materials a tota dignitat i a tot ideal, han influït d'una manera latent, constant damunt la persona que avui porta l'alta direcció del nostre Partit.

El nucli nacionalista-esquerrà de Catalunya, és fort i invencible si els dirigents d'aquesta massa formidable actuen honorablement donant satisfacció a l'esperit.

La simple iniciació d'una recta política de prestigi, exempta de personalismes, faria que tornéssim a tenir tot el poble al nostre costat; àdhuc la massa obrera que havíem aconseguit un dia tenir-la al nostre volt veuria amb gust aquest redreçament.

Aquest seria el nostre fort davant els Governos d'Espanya. Penseu amb la autoritat que nimbaria els nostres representants si es podien estintolar amb el poble unit i atent a uns principis que s'anaven realitzant. Com per miracle, i per sempre, desapareixerien els inconvenients que trobem a cada moment en aplicar el que ens reconeix l'Estatut.

Cal, per tant, sortir al pas dels fets i rectificar. De quina manera?

Començant per evitar que un sentimentalisme mal entès esclafi la força dels raonaments per simples que aquests siguin.

Eliminant del nostre Partit els personalismes, organitzacions i grups, que per la força o per l'audàcia, imposen directrius i normes mancades de tot principi de democràcia.

Bandejant l'èxit material polític, de cara a les circumstàncies, i anant a l'aplicació immediata d'una obra positiva de govern.

Subsanant amb tota urgència la deficient actuació del nostre Partit a l'Ajuntament, on és notòria la manca de compenetració dels nostres representants, reproduint-se novament, i superada, l'obra negativa que motivà en una altra ocasió la intervenció dels organismes dirigits del Partit.

I, finalment, accentuar des de tots els organismes de Govern la política netament nacionalista i esquerrana del Partit.

Amb la nostra exposició no fem res més que donar estat oficial a les falles que hem assenyalat en Comarcals, Congressos, i fins particularment a la persona del President del Partit.

Sempre una força numèricament superior a la nostra ha impedit que prevalguessin les nostres advertències. Els qui dintre el Partit renunciem a tota compensació en forma de càrrecs, creiem que ha arribat un moment de perill per al triomf dels nostres ideals, que pot ésser funest per a la continuïtat del règim autònom de la nostra terra.

Aquesta és la nostra lleial manera de veure la situació. Temem veure'ns obligats, dintre poc temps, per la constant pressió de la major part dels nostres associats—fidel reflex de l'estat d'esperit de l'opinió pública— a concórrer davant d'una assemblea general i el nostre desig seria presentar-nos-hi proclamant el pensament d'aquest nou Directori referent als assumptes dels quals hem fet exposició.

Del contrari, aquesta Comissió Permanent declinarà en vosaltres tota la responsabilitat davant d'una anunciada proposició encaminada a sustreure'ns de la vostra disciplina.

Barcelona, 9 d'agost del 1933.

Amb motiu del XV^è aniversari de la nostra fundació

«Pensem avui exactament, com pensàvem i obràvem ara fa quinze anys».

CREIEM sincerament que amb el títol que encapçalem aquestes ratlles, podrien donar-se per entesos els «estanquers de patriotisme» que malauradament han aparegut d'un temps ençà en els camps del nacionalisme català.

Volem, però, argumentar el que diem, malgrat sigui molt per damunt, i demostrar el que mantenim, a qui hagi suposat per un moment el contrari.

Els qui inspirem les directrius de la nostra Joventut des dels seus inicis i que, per un atzar de la vida, dóna el cas que la majoria encara actuem dintre els Consells i Delegacions de LA FALÇ, podem demostrar en tots moments la rectitud de la nostra conducta, la qual no s'ha desviat mai del camí que ens vàrem imposar, ara fa quinze anys, en fundar l'entitat.

Una prova palesa del que diem, és el fet que avui ens trobem encara, els mateixos que compartíem aleshores els nostres anhels. També ens ho confirma el retorn dels que, per diferents raons, s'havien allunyat de nosaltres, i també l'ingrés de reconeguts patriotes avui aplegats amb nosaltres.

Es necessari que els nostres socis es redrecin contra els que contradiguin les nostres afirmacions. Aquest és el fi que ens mou a reproduir uns articles publicats anys enrera en el periòdic *Esquerra* que inspirava la nostra entitat.

Voldríem que ens assenyalessin les contradiccions en què hem incorregut.

Voldríem que ens diguessin en què hem mancat. Què hem fet que no s'adigui a un pla preconcebut.

Es molt més fàcil de criticar que d'obrar, però també no és menys cert, que els eters descontents no han construït mai res, i a nosaltres ens plau d'haver construït quelcom.

Heus-aquí el perquè avui podem celebrar el XVe aniversari.

Publiquem a continuació dos articles, mutilats per la censura, del periòdic *Esquerra* editat per LA FALÇ en 22 de gener de 1921.

Salutació

Venim a la palestra i, abans que res, proclamem el nostre criteri nacionalista radicalíssim i afirmem la nostra creença que la solució del plet català

Fem, doncs, professió de fe nacionalista, però creiem necessari aclarir a quina mena de nacionalisme nosaltres ens consagrem.

Aquesta aclaració és pel fet que a Catalunya existeixen moltes menes de nacionalistes, aquestes, encara que potser iguals en essència, completament diferenciades en maneres i actuacions.

Nosaltres no pertanyem a la casta regionalista del nacionalisme català. Tampoc no acatem, per ara, la direcció de radicals del nacionalisme; nosaltres, en fi, presentem un caràcter de nacionalistes radicals, completament independents. Éssent el nostre desig veure aplegat sota una mateixa bandera i actuació el veritable jòvent nacionalista de Catalunya, no creiem en la necessitat de pertànyer ni estar a les ordres de cap agrupació política determinada.

Potser és, però, la manca d'un partit que encarni bé els nostres ideals d'un nacionalisme esquerrà sense eufemismes el que fa que nosaltres estiguem allunyats de tota agrupació partidista.

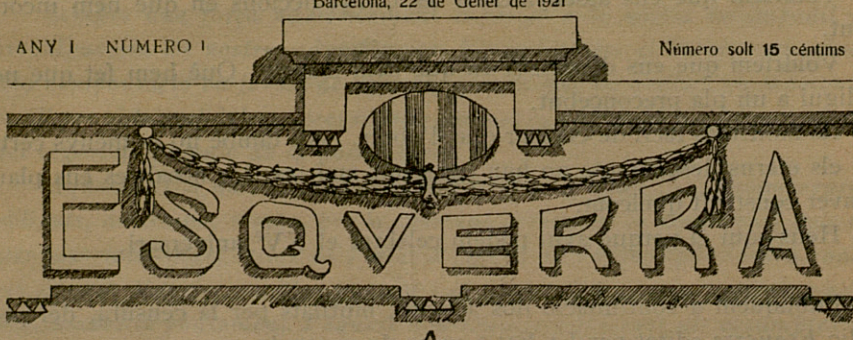
Es que estem convençuts que no essent el nostre cas un cas polític, no és aquesta la principal necessitat nostra. És una necessitat que hauria d'ésser secundària, però que en l'actualitat, tal com està el nostre plet, passa a la categoria d'imprescindible.

És per això que ja que forçosament devem actuar en política, volem que aquesta sigui molt masclé i sense conxorxes ni concomitancies de cap mena, car, de no ésser així, de continuar els partits polítics de Catalunya tal com ara, estem plenament convençuts que el nostre cas no passarà d'ésser un assumpte que necessita una urgent resolució, però que si no el resolen... s'espera.

Avui no creiem en cap dels partits polítics que hi ha constituïts a Catalunya. Mentre per un cantó el nacionalisme estigui representat pel perpetu conservadurisme de la Lliga Regionalista i per l'altre hi hagin solament uns catalanistes molt plens de bona fe, però completament mancats d'energies i decisió per assolir de

Barcelona, 22 de Gener de 1921

ANY I NÚMERO 1 Número solt 15 cèntims

PERIÒDIC EDITAT PER LA JOVENTUT NACIONALISTA "LA FALÇ"

SALUTACIÓ

Venim a la palestra i, abans que res, proclamem el nostre criteri nacionalista radicalíssim i afirmem la nostra creença de que la solució del plet català

Fem, doncs, professió de fe nacionalista, però creiem necessari aclarar a quina mena d'nacionalisme nosaltres ens consagramos.

No haveu somniat mai, vosaltres?

Ni que vulgésseu burlar-vos-en, és indigne que els ja vells us parlem, a cada instant, de l'experiència nostra.

I, així, avui que comencem la publicació d'un periòdic, us havem de dir:

—No haveu somniat mai, vosaltres?—
—Heu ésser que no heu somniat mai?—
Jo recordo—i perdono la vulgaritat

els elements, he arribat a la tendresa de la fretura de morir per la Pàtria.

Voleu bé, i feu per manera que en idèntic sentit es canvin els vostres anhels: vulgueu, jovincels, ésser reis sols pel bon menjar; ésser potentats per a lluitar contra la tempesta i vèncer-la; ésser homes per a donar la vida per Catalunya.

Perquè, on veritat us ho dic, comec homes que han pensat contràriament; han començat volent morir per la Pàtria, i, passant per la traçaquil·litat i el benestar,

Facsimil del primer número d'*Esquerra*

donar un tomb a la política de Catalunya, conquerint-ne la seva representació, el plet de Catalunya no serà res més que una convicció nostra, la consecució de la qual serà eternament un somni, malgrat sigui dolorós el dir-ho.

És per això que fem constar que no som de res ni pertanyem a ningú. Desenganyats estem dels uns, desesperançats estem dels altres. La nostra actuació s'ajustarà solament a la consecució d'aquelles coses que, a juí nostre, Catalunya necessiti.

Creiem necessari deixar d'una vegada el catalanisme sentimental i dedicar-nos al catalanisme pràctic.

Estem convençuts que el pitjor flagell que té damunt Catalunya, és que l'obrer català està del tot apartat del nacionalisme.

Per això nosaltres, que no estem compromesos amb ningú, podem des d'aquí allargar les nostres mans i endreçar la nostra més forta salutació als obrers de Catalunya.

Nosaltres volem demostrar-vos, obrers catalans, companys nostres, que el veritable nacionalisme català no és pas enemic de les vostres aspiracions. Nosaltres des d'aquí us demanem que us féu càrrec que el catalanisme no està pas tot consti-

tuït per aquells homes ni per aquelles agrupacions que en tots moments i en totes actituds van contra vosaltres. Nosaltres no estem pas d'acord amb ells. Hem vist d'una vegada que la veritable Catalunya amarada d'ideals de llibertat no pot continuar representada per una gent que fan del conservadurisme professió, i que en qüestió de llibertat són els més repatanis en reconèixer-la, sense recordar que la idea que ells diuen professar està basada en la necessitat d'una llibertat absoluta.

Després de dit això, poc més ens resta dir-vos del nostre pensament : com a catalans som eminentment nacionalistes, com a homes conscients estem identificats amb tota aquella causa que tingui per fi un moviment de llibertat.

La nostra ensenya és una : creiem en la franca rebellia, creiem també en la llibertat de l'home, però per damunt de tot hi volem l'escut de la nostra terra com alegoria... en el qual hi tinguin cabuda els catalans tots, sens distinció d'estaments, tots conscients i lliures, i avesats, i sobre tot avesats, a les noves normes de civilització que imperen ja en la major part de l'Univers.

Res més resta dir-vos, som companys de tot aquell qui senti dintre seu intens amor a la nostra terra ; per això, als nacionalistes tots, a les agrupacions del Nacionalisme català, a la premsa de la nostra terra va adreçada la nostra més forta salutació.

«ESQUERRA»

El perquè d'una actitud

Passaren les eleccions, i amb elles l'atenció pública que subsisteix viva i interessada durant el període de la propaganda electoral. La nostra Joventut prengué una actitud resolta i ben definida enfront de l'oportunisme polític de la «Lliga Regionalista». Cal, però que destriem el perquè d'aquella actitud.

Fent història, aconseguírem posar les coses en son lloc, car elles i especialment els fets i incidents ocorreguts, foren tergiversats, maliciosament, per una part de la premsa barcelonina.

Cansats ja de la passiva actitud del «leader de l'espanyolisme gran» Sr. Cambó, i amb ella de l'actitud general de la Lliga, procuràrem que altres entitats ens acompanyessin en una campanya de protesta contra la abans dita passivitat. Dilema fou, per a nosaltres, el pensar com es portaria a cap la campanya de protesta. Criteris hi havien que, de bona fe, creien que una senzilla indicació fora prou per a que essent atesa vingués una rectificació d'actitud i procediments. Allò succeït amb l'«Associació Catalanista» de Gràcia, dóna prou fe de lo errats que anaven els que això creien. Altres, creguérem que, de protestar, devia fer-se per un mitjà directe i de manera que no dongués lloc a dubte, la significació de la nostra actitud. L'eterna por a les resolucions definitives, féu, que oficialment fos només la nostra entitat la que portés a cap la campanya de protesta.

Fou aquesta realitzada, i tingué un fi èpic—en lo que es refereix a la part pràctica i de moment—, puix que el mateix dia de les eleccions, el Sr. Cambó, en el seu domini del carrer de Boters, es vegé impossibilitat de dirigir-nos la paraula.

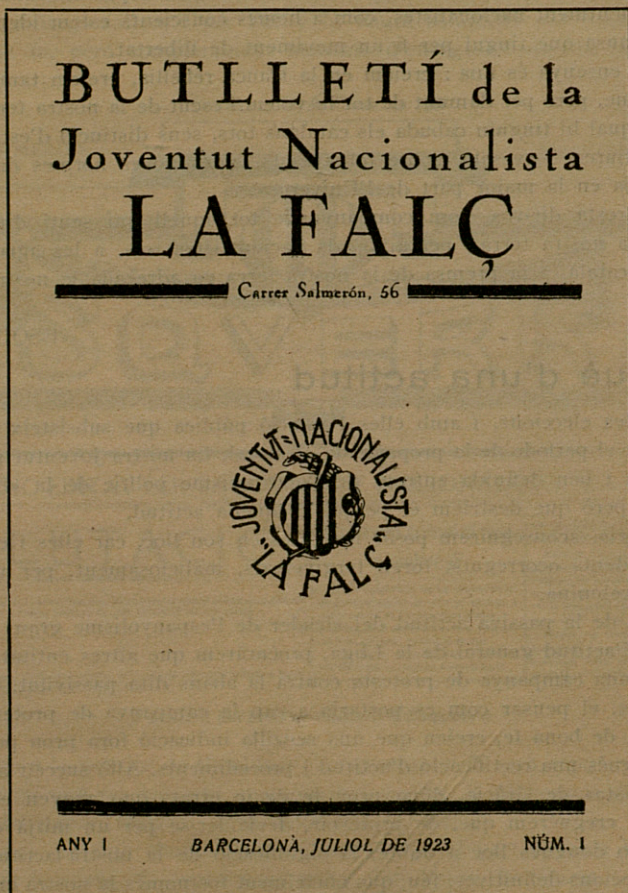
Sentírem molt que s'acabés la campanya electoral sense que el dit senyor prengué part en cap miting ni visita de propaganda dels celebrats a Barcelona.

L'hauríem visitat i no poguérem fer-ho.

Hem de fer constar, però, que la nostra crítica no és pas la crítica sistemàtica no ben pensada abans d'ésser dita. Som els primers en condoldre'ns en tenir de pendre aquestes actituds. És dolorós per a nosaltres, haver-nos de posar enfront de l'únic partit que avui representa bé o malament el catalanisme.

Però ho fem amb la convicció que complim amb el nostre deure.

Hem passat un temps, en què les actuacions de la «Lliga Regionalista» eren bastant incomprensibles. De bona fe, alguna vegada, creiem ingènuaament que elles eren posseïdes de doble intenció. Dissortadament hem vist que sols en tenien una d'intenció i encara dolenta. I repetim, que no critiquem per sistema. Potser sap algú, el perquè fou obligat el Regidor Sr. Carrasco a retirar la seva proposició encaminada

Facsimil del Butlletí de La FALÇ a l'època anterior a la Dictadura

a què la retolació dels carrers de Barcelona fos en català? Pot dir algú, perquè pel catalaníssim districte de Castelltorsol, bressol d'En Prat de la Riba, tingué d'anar-hi per diputat, un home d'idees volubles i que en les anteriors eleccions—esgarrifeu-vos—, anava també per diputat de la U. M. N. pel districte de Granollers? Pot saber-se perquè a Vilademuls no es presentà contra el marquès d'Olèrdola un contrincant de vàlua, capaç d'impedir que el susdit EX-TOT, es quedés amb l'acta? No és inexplicable, que per Mataró s'ajudés oficiosament per la «Lliga» En Moret Català, ex-governador caciquista de Lleida contra la candidatura d'En Serra i Moret, d'una

vàlua nacionalista indiscutible? I el cas de Vic? I el cas de Terrassa, i tants d'altres com n'anomenaríem?...

Ès per tot això que no podíem continuar callant. Heus-aquí, doncs, el perquè de la nostra actitud.

Actitud incompresa per molts, però que pesi a qui pesi, estem disposats a continuar-la en tots els terrenys que siguin necessaris.

I ara, permeteu-nos parlar de les conseqüències.

La primera fou punyent i mal intencionada. *La Veu* ens titllà d'un grupet d'inconscients que fa el joc a la U. M. N.

En Pol, ens digué que ens permetíem parlar d'eleccions sense tenir vot, cosa que ell no sap, però que nosaltres si que sabem; sabent també que encara que solament tinguéssim el vot de calitat, que indiscutiblement tenim, aquest fóra per nosaltres el tot, quan l'altre fóra el no res.

I per fi, personalment, se'ns digué una bestiesa: que nosaltres erem venuts a la Unió Monàrquica Nacional.

Ès tan baixa l'acusació i és tan alt el nostre prestigi i dignitat nacionalista, que ella quedava de fet convertida en una falsetat. Ès per això, que no ens hi referírem, però avui que hi ha motiu; ara que els fets parlen de nou, direm, que recordem tan sols que un dia foren els companys Sandé, Gallard, Grau i altres, que estigueren empresonats; després En Brú, Calvó, Canals, López i llarga corrua de socis nostres, restaren pensionats a la Presó Model. Suara n'acaba de sortir el nostre Vice-President Marfany, tots ells empresonats per la puresa de l'ideal nacionalista. Sabem també tots els que dirigim la Joventut, que la fermesa del nostre ideal ens impideix acatar-nos al dringar d'unes pessetes; detestem el materialisme, i sabem perfectament, que les nostres actuacions, ens portaran més aviat a ocupar una cella, que no a rebre una remuneració de la U. M. N.

La Junta de la Secció de Propaganda Nacionalista de la Joventut Nacionalista «LA FALÇ»

LA CONSTITUCIO DEL COMITÈ EXECUTIU DE LA FEDERACIO COMARCAL DE BARCELONA-CIUTAT

En la reunió extraordinària del Plé de la Federació Comarcal de Barcelona-Ciutat, celebrada el 28 del mes de juliol, fou elegit el Comité Executiu, el qual serà integrat per les entitats següents:

Districte I.	Ateneu Pi i Margall.
» II.	Casal d'Esquerra Estat Català del dte. II.
» III.	Casal Català Republicà de Sarrià (Les Corts).
» IV.	Casal d'Esquerra Estat Català.
» V.	Centre d'Esquerres del dte. V. ^è
» VI.	Ateneu Obrer d'Esquerra Republicana del dte. VI. ^è
» VII.	Foment Republicà del districte VII. ^è
» VIII.	Casal d'Esquerra Estat Català de Gràcia.
» IX.	Casal Català Martinenc.
» X.	Ateneu Nacionalista del districte X. ^è

En el XV^è aniversari de la fundació de La Falç

ENS plau avui recordar les activitats femenines de la dona catalana en ocasió del XV^è aniversari de LA FALÇ.

Quinze anys de lluita. Llargs anys, breus en l'engranatge dels pobles ; dolorosament costosos, inacabables, pel transcurs d'unes vides de joventut donades totes a l'ideal.

Fou en aquells moments d'odis i d'amors grans, que un estol de joventut catalana s'aplegà. Sentiments unànims els acoblaven. Tots ells catalans i fills del poble, els era comú l'ideal d'alliberament de Catalunya, junyida a la devallada inevitable d'un Estat, hereu digne de tots els oprobis de l'històric borbònic.

Les gestes dutes a terme, tots les sabem prou bé. Més tard, la dictadura va fer sentir a l'Entitat tot el pes del seu poder i foren els empresonaments, els exilis. Poc a poc, però, l'horitzó s'aclaria ; nous dies han vingut, la realitat d'avui tots la sabem i amb l'esguard fit al pervindre aquella joventut d'ahir—homes fets avui—ha portat i sabrà portar sempre dignament el ja històric nom de l'Entitat.

La dona mentres què feia ? No n'hi mancaren pas de dones a la novella entitat ; joveníssima joventut femenina que, valenta i coratjosa, els feia costat. Unes sardanes interrompudes a cops de sabre, uns llacets lluïts i arrencats per mans gosades i unes patriòtiques cançons que cops de cornetes volien fer enmudir, eren a tot quan podien dedicar-se les activitats femenines de l'Entitat que amb mans amorosívoles el mateix guarien ferides, que duïen consol als desvalguts, amor als empresonats o aimant companyonia als exilats. Dones avui totes elles, mares i mullers, són creadores de nova vida. Són unes companyes dignes a les noves llars catalanes.

Canvi de règim, nou estat de coses, noves lleis i la dona ha estat reconeguda amb els mateixos drets i deures de l'home.

I així veiem com avui a LA FALÇ el moviment femení hi pren volada ; les seves activitats, però, tenen un altre caire. No oblida, no, de guarir, no oblida mai la dona la necessitat i la sufrença, però menys idealista, més pràctica, la dona catalana, la filla d'una Catalunya que poc a poc es revifa, sap que la seva feina és estudiar-ne els problemes, és fer per la seva pròpia mà —per mitjà del dret al sufragi—una Catalunya nova, però humaníssima, liberal i democràtica, de correnties modernes i de sentiments nobles. No és amb tradicions conservades, com es fa un poble ; records i tradicions bé, però una pàtria que viu i que batega, amb una parla que fa un poble, vol ésser estructurada amb noves lleis, vol ésser redimida d'un jou, no amb mi-

rada retrospectiva, sinó alliberada amb un esguard a l'esdevenidor, vol re-
viure noble i forta, vol fer-se gran.

Fem tasca, doncs, companyes; sapiguem un cop més ésser dignes ca-
talanes i ciutadanes conscients. Per Catalunya!

LA DELEGACIÓ FEMENINA

L'actuació de les Delegacions

DELEGACIÓ DE CULTURA

Ordenació del contingut actual de la Biblioteca de LA FALÇ:

LITERATURA CATALANA

(Continuació)

48. Filla d'en Tartari (La), (Joan Santamaria).
49. Gegant de l'Aire (El), 2 vol. (Josep M.ª Folch i Torres).
50. Geni Català (Lo), (J. Falç i Plana).
51. Gitanos blancs, (R. F. Puig).
52. Guerra i Pau, 4 vol. (Lleó Tolstoi).
53. Històries de la Carn i de la Sang, A. Escasans).
54. Home Perdurable (L'), (M. Manent).
55. Ignasi Iglèsies.—El Poeta del Poble.
56. Ivanhoé, (Walter Scott).
57. JJó. Memòries d'un metge filòsof, (Prudenci Bertrana).
58. Jordi Bel en el País de l'or (En), J. M.ª Folch i Torres).
59. Jörn Uhl, (Gustau Frenssen).
60. Josafat, (Prudenci Bertrana).
61. Julita, (M. Genís i Aguilar).
62. » »
63. Llàgrimes de S. Llorenç (Les), (Pere Coromines).
64. Llapis i a Ploma (Al), (Narcís Oller).
65. Llibre de la Jungla (El), (Rudyard Kiping).
66. Madrid, (Josep Plà).
67. Maravellós desembarc dels grecs a Empúries (El), Manuel Brunet).
68. Marevellosa Història de Pere Schlemil (La), A. de Chamisso).
69. Maria Glòria, (Dolors Monserdà).
70. Memorialista Català (El), (Gil de Rusena).
71. Mimí Pinson, (Alfred de Musset).
72. Miratges, (Carles de Fortuny).

73. Montserrat, (Dolors Monserdà).
74. Multituds (Les), Raimond Caselles).
75. Nerto.—Cantic dels Càntics, (M. Jacint Verdaguer).
76. Noveletes, (Oscar Wilde).
78. Oci d'un Filòsof (L'), (Cristòfor de Domènech).
78. Noves aventures d'en Massagan, (J. M.ª Folch i Torres).
79. Ombra de Sta. Maria del Mar (A l'), (Alexandre Plana).
80. Pàgines d'un Adolescent, (Xavier Benguerel).
81. Papallona (La), (Narcís Oller).
82. Pares i fills, (Ivan Turgueniev).
83. Per les Terres Roges, (J. M.ª Folch i Torres).
84. Pilar Prim, (Narcís Oller).
85. Presons Imaginàries (Les), (Pere Corominas).
86. Proses Bàrbares, (Prudenci Bertrana).
87. Pigmalíó, (Pere Coromines).
88. Què cal llegir?, (Carles Soldevila).
89. Rei de les Muntanyes Blaves (El), (J. M.ª Folch i Torres).
90. Res de nou a l'Oest, (Eric Maria Remarque).

(Seguirà)

CONCURS DE DISTINTIUS PER A «LA FALÇ»

La Delegació de Cultura, en compliment de l'encàrrec que li féu el Consell Permanent de la Joventut, convoca els socis al Concurs d'un distintiu per a LA FALÇ, i a l'efecte es complau a inserir a continuació les

BASES

a) Els projectes seran dibuixats en negre o colors damunt de paper o cartolina blanc.

b) Els elements de què forçosament haurà de compondre's tot projecte presentat a aquest concurs seran *la falç, l'escut barrat i l'estel*. És convenient de remarcar que el distintiu serà reproduït en colors damunt metall retallat, i a una mida ínfima.

c) En igualtat de mèrits serà preferit el projecte, la silueta del qual ofereixi un més original i característic perfil.

d) En aquest concurs no serà concedit cap premi en metàl·lic ni remuneratiu de cap mena; serà, doncs, un premi honorari. A tal fi es limita la concurrència als socis de l'entitat.

e) El termini d'admissió de projectes començarà des de la publicació d'aquestes bases al Butlletí de «LA FALÇ» i acabarà el 20 del corrent setembre.

f) El Jurat estarà compost per la Junta de la Delegació de Cultura i el President de l'entitat.

g) El Jurat es reunirà i dictarà resolució abans del dia 25 de setembre, data en la qual s'obrirà a l'estatge de l'entitat una exposició dels projectes rebuts per al concurs.

h) Es prega als concursants presentin llurs projectes sense signar, acompanyant-los d'una plica amb el mateix lema que a l'original, i a llur interior el nom de l'autor.

i) La resolució del Jurat es inapel·lable.

Barcelona, 18 d'agost del 1933.

Delegació de Cultura :

M. SOLÉ BOYLS, *Secretari*

JOSEP MAINAR, *President*.

— *Butlletí, Conferències.*—Igual que les altres Delegacions, la Delegació de Cultura es capté d'intensificar la seva actuació en profit dels socis. El vinent mes d'octubre apareixerà al Butlletí un programa d'actuació per mitjà de conferències i visites a institucions culturals.

Per altra part el Butlletí contindrà noves seccions al fi que el seu contingut sigui del màxim interès i segueixi la perfecció formal que li ha procurat donar la Delegació de Cultura.

— *Biblioteca.*—S'estan efectuant els treballs preliminars per tal d'efectuar, el vinent mes d'octubre, la inauguració de la Sala de lectura i de la Biblioteca.

— En aquest mes darrer han ingressat al fons de la Biblioteca una dotzena de volums de literatura provençal donats pel company president Sandé, i un volum de Ramon Pérez i Vilar, «El triomf de la radio a Catalunya».

— Preguem als socis que puguin fer donació de llibres que tinguin interès per a la Biblioteca de LA FALÇ, procurin de fer-ho durant el mes actual, i així mateix que se'ns comuniquin totes les suggerències relatives a l'acreixement i moviment d'aquesta secció.

— En la reunió del ple de la C. P. del 22 del passat mes d'agost fou aprovat l'estat de comptes d'aquesta Delegació, referent als dos primers mesos d'actuació, juny i juliol, resumit en l'extracte següent :

JUNY

Ròssec mes de maig	263'35
Ingressos... ..	+ 38'70
Suma.. ..	302'05
Despeses	— 267'40
Ròssec per al juliol, ptes. ...	34'65

JULIOL

Ròssec mes anterior	34'65
Ingressos... ..	+ 367'25
Suma... ..	401'90
Despeses.. ..	— 339'25
Ròssec per a l'agost, ptes. ...	62'65

DELEGACIÓ D'ESPORTS I MINYONS

Durant les vacances del company Pou, regentarà la Delegació el company Clot.

— En la reunió del ple de la C. P. del 22 del passat mes d'agost fou aprovat l'estat de comptes d'aquesta Delegació, el qual expressa un ròssec per al mes d'agost de ptes. 40'10.

Excursions.—Dia 10: Sortida a la platja de Camarruga (Sant Vicenç de Calders). Pressupost, 7 ptes. Demaneu el ticket al conserge.

— Dia 17 de setembre: Sortida en autocar a Poblet i a Santes Creus. Pressupost, 16 ptes.

DELEGACIÓ D'ESBARJO

Quadre escènic.—El dia 1 d'octubre, el Quadre escènic inaugurarà la temporada de teatre, posant en escena la comèdia de Gastó A. Mantua, «El Milionari del Putxet».

Aquesta primera funció serà en homenatge al director del Quadre, company Joan Canales.

El company Josep Folch està procedint al dibuix de la maqueta del decorat d'aquesta funció.

— Els socis que desitgin ingressar al Quadre escènic, són pregats d'inscriure's a la secretaria de la Delegació, o al vocal de teatre.

El període d'inscripció quedarà clos el dia 10 per tal de procedir a la formació definitiva i al repartiment de papers.

Fins ara hi consten inscrits les senyoretes Fort, Planes (J.), Planes (C.), Garcia, i Murià; i els senyors Canales, Judàs, Espada Munné, Planes, Fort, Clot, Dalmau, Santús, Ardíaca, i Fernàndez.

— El dia 3 del proppassat mes tingué lloc a l'Hotel Lloret el sopar homenatge als companys del Quadre escènic. Hi assistiren la majoria dels seus components i molts d'altres companys de l'entitat.

El final de la festa se celebrà a l'estatge social amb gran animació i companyonia.

— En esmentar, al Butlletí del mes proppassat, els companys que havien collaborat en la realització de «L'Hostal de la Glòria», hom feia cons-

tar per una errada el nom d'Uriac, on hi havia d'haver el del nostre company Joan Munné.

Esbart de Dansaires.—La Comissió Permanent ha passat a aquesta Delegació una petició formulada per diversos socis, els quals interessen reprendre l'actuació de l'Esbart de Dansaires.

— L'Esbart infantil de LA FALÇ continua les seves actuacions amb un èxit franc. El dia 6 del proppassat mes de juliol féu una presentació de les seves danses a la Plaça del Sol, de Gràcia, amb motiu d'un festival a profit de la Lluita Antituberculosa. Els «Amics de la Sardana» de Gràcia, feren ofrena a l'Esbart, d'una formosa llaçada. El dia 30 en celebrà una altra davant l'estatge de «Germanor Catalana», a profit dels Hospitals. Ambdues ballades, dirigides pel company Josep Fort, obtingueren un èxit molt falaguer.

DELEGACIÓ DE CAFÉ

— En la reunió del ple de la C. P. del 22 del passat mes d'agost fou aprovat l'estat de comptes del mes de juliol, referent a aquesta Delegació, resumit en l'extracte següent :

Ròssec anterior	628'05
Liquidació del mes	1.076'10
Suma	1.704'15
Despeses	— 1.461'25
Ròssec per l'agost, ptes. ...	242'90

Secció d'Escacs.—El dia 20 del passat mes, amb la cooperació del Club d'Escacs Barcelona, tingué lloc el primer festival d'Escacs, el qual es veié molt concorregut.

És un deure nostre regradar el consoci i distingit President del Club degà Barcelona, doctor Llambies, al qual devem la celebració i brillantor de la festa, com també la cooperació de l'eminent jugador Dr. De Rafel, qui donà unes simultànies a 20 taules, de manera magistral.

Cada dimecres i divendres hi haurà secció d'escacs, i són invitats tots els socis aimants d'aquest noble joc.

NOTICIARI DE L'ENTITAT

En aquest mes de setembre s'escau la data del 15.e aniversari de la fundació de LA FALÇ. L'actual Comissió Permanent es complau a trobar-se actuant en pro dels ideals que sempre ha sustentat la Joventut, en un pla su-

perior en molt a l'època del seu inici. La vida pública i oficial de Catalunya no arriba a satisfer els nostres afanys de donar un absolut caràcter nacional al desenvolupament de les activitats de la nostra terra, però en esguardar el temps transcorregut és grat de poder constatar que la nostra actuació, avui, es desenrotlli d'una manera més favorable als impulsos i als sentiments nacionalistes i esquerrans que tothora han caracteritzat LA FALÇ.

* * *

El diumenge, dia 10 d'aquest mes, LA FALÇ anirà a retre el seu homenatge a Rafael de Casanova en commemoració del 219e aniversari de la darrera defensa de la ciutat de Barcelona contra els atacs de les tropes de Felip V.

* * *

A prec de «Patria Nova», LA FALÇ ha suscrit un document adreçat a l'Ajuntament, a la Generalitat i al Parlament de Catalunya, on s'hi fa la petició que sigui aixecat un monument a la memòria del doctor D. Martí i Julià.

* * *

LA FALÇ assistí oficialment a la recepció dels nacionalistes bascos i gal·lecs que han estat darrerament a la nostra ciutat per pendre part en diversos actes públics.

* * *

Una representació de la Comissió Permanent, acompanyada de nombrosos socis, assistí a l'acte de l'enterrament del diputat al Parlament de Catalunya, Màrtir Rossell i Vilar, a la família del qual ha estat comunicat el condol de l'entitat.

* * *

Fem constar el nostre condol per la defunció, a darrers del passat mes d'agost, de la mare del nostre company Joan Puig, i la de la seva mare política, que ho era, també, del nostre company Jeroni Borotau.

MOVIMENT DE SOCIS

BAIXES :

Amadeu Alemany Olivé, Josep Maria Amat Casanovas, Ferran Morera Fortunata, Miquel Lòpez Ors, Agustí Lledós Vila, Carles Roca Tort, Enric Simon Castelló, Pere Vilalta Simon, Josep Bisbal Vila, Josep Pena, Ramon Guinart, Rodolf Llacuna, Antoni Cabré, J. L. Roda, Joan Mateu, Lluís Pujadas, Eduard Maynou, Batista Vaqué, Lleó Badosa, Ramón Solé Lluçh.

ALTES :

Antoni Demestre Escuder, Pere Cibera Bach, Ildefons Sunyol i Badino, Juli Martí Cristià, Jaume Ventura Mayoral, Antoni Calvet Sarri, Vicenç Cantavella Massagué, Agustí F. Serra, Alfons Fernández Villanueva.

Impremta «La Ibèrica» - C. Gisbert ; Nou de St. Francesc, 25.—Barcelona.

Rebaixes generals

VESTITS DE BANY . 10 i 25 % Descompte

Sabatilles 10 i 25 % »

Mitges i Mitjons . . . 10 % »

Sueters i Bruses . . . 10 % »

Mocadors seda, Seny.^a 25 % »

F. VEHILS VIDAL

32, Avinguda Portal de l'Angel, 34

7, Plaça Universitat, 7

TALLER DE GRAVATS I FCA. DE SEGELLS DE GOMA
APARELLS PER A MARGAR I FORADAR
PLAQUES DE METALL, ESMALTADES I CRISTALL

PERE ROCA BRÚ
(GRAVADOR MECANIC)

Rambla Santa Mònica, 11 — Telèfon 19227 — BARCELONA

Per Dolços de qualitat,

la

Casa Vives

us servirà millor

FORN I PASTISSERIA

Carrer de Sans, 74 - Telèfon 33664

Comerç de Pesca Salada

Ramon Dalmau

Mercat de Sant Josep

Llocs núms. 916 a 920

Telèfon 22664

Barcelona

Fàbrica de Sobres

Especialitat en Bosses
comercials i Sobres
especials i de tota mena

Narcís Margall

Peu de la Creu, 9 bis
Telèfon 23568

Mobles i Decoració

Instal·lacions
completes de
botigues, magatzems
i habitacions

Corts Catalanes, 532

Mobles per a
oficines i escriptoris
Especialitat en
l'estil nord-americà

Telèfon núm. 34342

Barcelona

ELS MILLORS PER TOT'S ELS ESPORTS
SÓN ELS CALÇATS

TRA

Grans Existències
fabricació de tota mena

JOAQUIM COSTA, 62. T. 15306. Baria

Pere Badosa

Ortopèdic

Consulta:

D'11 a 1 i de
4 a 6

(excepte dies
festius)

01

A

-B

5.11.1

-E

Carrer de Santa Anna, 23, pral.

Telèfon núm. 14581

Barcelona